

G-voetbal bij SO Soest met de G van Gewoon

G-voetbal is bij SO Soest niet weg te denken. Voetbal voor mensen met een verstandelijke dan wel lichamelijke beperking moet gewoon mogelijk zijn. Zo dacht de club bijna twintig jaar geleden toen er werd gestart met G-voetbal. In het seizoen 1999/2000 kwam er voor het eerst in de geschiedenis van de vereniging een G-team in de blauw-witte kleuren binnen de kalklijnen. Toen was dat nog een noviteit, maar tegenwoordig is het de gewoonste zaak van de wereld dat spelers met een lichamelijke en/of verstandelijke beperking volwaardig lid zijn.

DOOR PETER BEIJER

„G-voetbal bij SO Soest is met de G van Gewoon”, zegt Barend de Zoete van de vereniging. Barend de Zoete is een van de organisatoren van het jaarlijkse Bram Bartels Toernooi dat bij SO Soest gehouden wordt. Het afgelopen

jaar werd het voetbalfestijn voor de tiende gespeeld op velden aan de Bosstraat-Oost.

TRADITIONEEL EERBETOON

„Het toernooi is een eerbetoon aan Bram Bartels, een goede vriend van ons”, legt De Zoete uit. „Bram overleed in 2008 aan

een slopende ziekte. Hij was een man met het hart op de goede plek en hij zette zich in voor het G-voetbal bij SO Soest. Zijn zoon Bram junior was een van de spelers van het team. Toen Bram overleed wilden wij, als zijn vriendengroep, dat zijn naam behouden zou blijven.”

Foto's: Jan Frommink
Het G-team van SO Soest in bespreking

Foto's: Jan Frommink
Alle teams staan klaar voor de opening van het Bram Bartels Toernooi.

Het Bram Bartels Toernooi, dat traditioneel rond 30 mei, de verjaardag van de overleden naamgever wordt gespeeld, is niet zomaar een toernooi. Een argeloze bezoeker moet niet vreemd opkijken als hij tijdens het voetbalfeest geconfronteerd wordt met heupwiegende Braziliaanse danseressen, een stevig commandoteam, een voltallig koor dat het Wilhelmus zingt of trainer Gert Kruys die de warming-up leidt voor honderden deelnemers.

WILFRED GENEÉ

Barend: „Aan ludieke acts en bekende namen hebben wij nooit een gebrek gehad tijdens het Bram Bartels Toernooi. Soester Wilfred Genee draagt ons al jaren een warm hart

toe en hij verzorgt dan ook elk jaar de openingsceremonie. We proberen ook een aansprekende scheidsrechter te strikken om de finales te fluiten. Zo hebben Dick Jol, Ruud Bossen en Roelof Luinge hun diagonaal hier gelopen. Sonny Silooy deed dit jaar de prijsuitreiking. Het voetbalfeest sluiten wij af met een barbecuefeest met live muziek.”

LEUKSTE G-TOERNOOI

Lotte Bartels is de dochter van Bram en verheugt zich jaarlijks op het toernooi. Zij helpt mee met organiseren. Is die dag niet te emotioneel? „Nee hoor. Deze dag staat in het teken van plezier hebben en een leuke dag meemaken. 's Morgens gaan de vrienden van mijn

vader naar het kerkhof en leggen dan een bloemstuk en het toernooishirt bij zijn laatste rustplaats. Maar het toernooi gaat vooral om de deelnemers. Hun plezier staat op nummer 1. Daarom wordt het toernooi het leukste G-toernooi van Nederland genoemd.”

CONTACT

De essentie van G-voetbal is volgens Barend de Zoete het contact maken. „Dankzij de sport leren deze speciale mensen om te gaan met verlies en winst. Zij komen uit hun isolement, maken vrienden. Ze zijn buiten en doen aan lichaamsbeweging. Het G-voetbal heeft alleen maar voordelen en het hoogtepunt daarvan vieren we jaarlijks met het Bram Bartels Toernooi.”

Ron en Simone gaan met de Welpen de bak in

„Ik ben altijd voetballer gebleven!” Ron Vlaswinkel zegt het met een veelbetekenende glimlach.

De Soester staat op het punt om de Welpen van zijn club SO Soest een training te geven.

Vlaswinkel blijft het jochie van toen dat zich verheugt op voetbal, niets anders dan voetbal.

Hij doorliep de jeugd van SO Soest, speelde in de senioren, bouwde af bij de recreanten en de

45-plussers en inmiddels is de 54-jarige Soester opa van de vierjarige Jayden.

DOOR PETER BEIJER

‘Opa Vlas’ strikt de veters van zijn kleinzoon en samen met zijn kompaan Simone Marquardt stapte hij in de 4x4-bak, 4ENA genoemd. IN het met reclameborden omheinde kunstgrasveldje staan 15 SO Soest-welpen te wachten op wat er komen gaat. Verwachtingsvol kijken ze hun trainers aan.

Simone Marquardt geniet van het trainen van de jochies en meiden. Ook haar zoontje Finn krielt tussen de welpen. „Ik vind het geweldig. SO Soest is de enige club uit het dorp waar 4-

en 5-jarigen met leeftijdgenoten kunnen voetballen en trainen. Het is een aparte manier van trainen. De concentratieboog is heel kort. Het ene kind is ook eerder aan voetbal toe dan het ander. Wij trainen daarom ook in deze bak. Dit is overzichtelijk.”

Het is een mooi gezicht om de dreumesen te zien voetballen. De kinderen zijn nog zo jong dat enkelen (uit het ‘bouwjaar’ 2014) in hun leven nog nooit Ajax kampioen hebben zien worden. Ron Vlaswinkel, Ajax-supporter, moet lachen om die opmerking. „Ha, ha, ja ze zijn inderdaad erg jong. Maar dat betekent ook dat

de kinderen leergierig zijn. Het is opmerkelijk om te zien hoeveel kinderen op deze leeftijd in een

“Wij proberen de ouders en de Welpen het clubgevoel mee te geven”

kort tijdsbestek leren. Een aantal kan al echt trappen, terwijl ze een paar weken geleden alleen nog maar naar de vliegtuigen

keken. We doen veel makkelijke oefeningen met ze, waarbij veel balcontact ontstaat.” Simone: „Slalommen om de pionnen bijvoorbeeld. Ze mogen de pion niet raken. Dan vertellen we ze dat de pionnen eigenlijk bloemen zijn die niet kapot mogen gaan. Kinderen hebben een rijke fantasie, zo'n vergelijking helpt. Zeg niet tegen ze dat die pionnen bommen zijn. Sommigen schrikken daarvan en kunnen dan zomaar gaan huilen.”

Simone en Ron worden terzijde gestaan door een aantal (jeugd) leden van SO Soest. Zo is zoon Leroy Vlaswinkel ook van de

Ron en Leroy Vlaswinkel en Simone Marquardt genieten wekelijks als zij de Welpen van hun club trainen.

partij om onder meer zijn neefje Jayden wegwijs te maken in de voetbalsport. Langs de lijn staan diverse ouders, opa's en oma's om te kijken hoe de kleuters vooral veel plezier hebben.

Simone vertelt over het hoogtepunt van de week, de zaterdag: „Dan gaan ze voetballen in tweetallen. De welpen hebben een tenue cadeau gekregen. In de kleuren van Frankrijk, Zweden

of Nederland spelen ze tegen elkaar. Elke zaterdagochtend is dat een feest.”

Ron: „Wij proberen de ouders en de Welpen het clubgevoel mee te geven. Voetballen bij SO Soest moet vooral heel leuk zijn. Zowel voor de kinderen als voor de ouders. Ik zit nu in mijn derde generatie als SO Soester en ik geniet nog dagelijks van de club. Dat gun ik anderen ook.”